

Entorn de les reunions de l'O. N. U.

L'ÚNIC CAMI ES EL DE LA LLUITA

per Rafael VIDIELLA

A « LLUITA » del 29 del mes passat, en referir-nos als possibles acords que soure el problema d'Espanya pogues prendre l'O.N.U. posavem en guardes als nostres companys i lectors contra els seuembadors o'liusions.

No ens hem equivocat en la nostra apreciació sobre això que podria ocurrir l'O.N.U., car malgrat no esser encara definitiva la postura actual d'aquests organismes internacionals contra Franco, ja es pot preveure les seus resultats, com deuen en el nostre article anterior, era seguir comptar amb a l'autoritat de la Unió Soviètica, Ucrània, Rússia Blanca, Txecoslovàquia, Polònia, Mèxic, Perú, etc. i que no caixer-se'n il·lusions sobre una acció massa favorable ues representants de Wall-Street i de la Unió Soviètica.

Els iels ens vénem sempre a donar la rao, car un anàlisi objectiu de les forces internacionals en presenciació a l'O.N.U. denosa que, mentre ens hoem que més han estat vicinies a la nostra regió i el seu estatut de democracia, veuen llur salvació en el desenvolupament d'aquesta, l'imperialisme anglo-amerícan necessari l'expressió dels pones per a poder subsistir.

Greure que els imperialistes de Wall-Street i la ciutat deixaran « voluntàriament » d'ajudar els regims que, com el de Franco, posen a nu i despojan els riques del país, és creure que i aranya deixara de teixir la tela que « agara les mosques per a aumentar-se ».

Tot el màxum que els grans pobles del capital monopòlic s'adherien per les interessades dels pobles del centre i del sud d'Europa, raunya precisament que aquests han nacionalitzat llurs fons de matèries primeres, ensenyant que així s'an annexaven la terra i la independència nacionals. Com és possible, doncs, que els amos de mister Bevin i els mestres Byrnes vulguin per a Espanya un règim democràtic que tali les terrenyess de les llínies aèries, de la Telefònica, de Rio-Tinto, de l'Energia Elèctrica de Catalunya, etc. etc?

Ni pensar-ho. D'això Franco i els cantors de la « democracia occidental » en diuen « comunisme », mentre que el món occidental que, segons « Quaderns » de l'ESTRE, consisteix en que aquest occidental — inclòs-hi també pobles tan « occidentals » com l'Índia, Xina, Abissinia, Iran, Egipte... —, hom no pugui donar un pas sense tapar amb la influència del dòlar i la lluïta esterilera.

Per això els amos de la vida i la boscada dels pobles europeus resistiran tant com puguin abans de sacrificiar el règim de Franco i Falange. France no tan sols és per a aquests aquells que els hipoteca Espanya, que els ofereixen avui les mines d'uran, com ahir oferia el wolfram a Hitler, sinó que, a més, Franco és un excel·lent pès per a placar-lo en aquest « bloc occidental » que les forces reactionàries no han deixat mai de propugnar-ne la formació. Franco no deixa d'augmentar cada vegada més el seu pressupost de guerra, i els seus protectors anglo-saxons l'ajuden això en tots i amb tota mena de maquinaria apta per a la indústria de guerra franquista.

Com ens ha de sorprendre, doncs, que Bevin i Byrnes es resisten a foragitar Franco del poder si veiem que encara no cicatrizen les terribles ferides de la guerra passada, abandonen ja la desmilitarització d'Alemanya i ajuden la reconstrucció de llurs indústries bàsiques?

Els pobles hispànics faran fracassar totes les maniobres dels franco-falangistes

El resultat de les discussions i les pròpies decisions del Consell polític i de la secretaria de l'O.N.U. han exasperat Franco i la seva banda de pistolers falangistes.

Per tal de protestar contra la posició antifranquista que ha pres aquell organisme internacional, i malgrat l'oposició dels cercles reactionaris amics de Franco, els botxins dels pobles hispànics han organitzat el « Dia de protesta nacional ».

El règim de Franco, acorralat per la lluita creixent del poble, de la seva classe obrera principalment, condemnat pel seu demòcrata progressiu, vol mobilitzar el patriotsme dels nostres pobles dient-los que l'O.N.U., amb les seves resolucions, ataca i ferexa la « dignitat i l'honor nacionals ».

Les Nacions Unides, la democràcia mundial, s'ha pronosticat i es pronostica contra el franquisme, no contra els pobles hispànics. El règim de Franco i de la Falange és un règim antiespanyol, un règim Hitlerista imposat per la força de les baionetes nazi-fascistes. El règim de Franco i de la Falange és incompatible, operatiu, a l'interès nacional.

El patriotsme franco-falangista no és més que demagogia. Es una justificació, també, cert elements que hi ha al camp podràt dels agents de la claudicació.

Els pobles d'Espanya no es deixaran enganyar.

El « dia de protesta nacional » es convertirà en una JORNADA DE LLUITA ANTIFRANQUISTA. Les vagues es multiplicaran, les protestes dels pagesos, els dels dones, dels joves es desenvoluparan amb més intensitat, les agrupacions Guerrilleres executaran cops més forts contra el règim i bandits de Falange.

I serà aquest combat decidit, cada dia més fort, que esclafarà el règim d'indignitat i de deshonra nacionals representat pel franquisme, recobrà per als pobles hispànics la República i la Democràcia.

El patriotsme del nostre poble és un dels factors essencials que l'incenten a la lluita contra els seus opressors. Es en litzar-lo per a condemnar tot allò que gen poble d'Espanya accepten i desit-

a tots els militants en el camí de llur superació per a ésser millors combatents de la nostra causa antifeixista i liberdària.

Dolores Ibárruri és volguda i respectada pels pobles hispànics i pels demòcrates de tots els pobles hispànics. És un símbol de la combativitat dels patriotes hispànics, de llur ferma resolució de portar la lluita antifranquista fins al seu final giroso.

En prosseguir i consolidar l'obra de Pepe Díaz, Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

El dia 9 d'aquest mes, la camarada Dolores Ibárruri, secretaria general del Partit Comunista d'Espanya, ha commemorat cinquanta anys.

FET INTERNACIONAL

L'ofensiva antiobrera als Estats Units

La setmana passada des d'aquestes mateixes columnes començavem l'escenari d'inèrcia del Govern dels Estats Units en els afers internacionals de l'interior.

Però, que la política reaccionària dels Truman i altres no projecta només a l'exterior

sinó que és la característica essencial de la política interior.

Les recents rutes de miners ho proponen d'una manera que poca

que escauen els miners nord-americans l'olen la signatura d'un contracte col·lectiu que sigui una garantia per millorar llurs condicions de vida,

ensems que l'autoritat dels salaris.

Ensindicans justes si es té en compte els grans beneficis realitzats durant la guerra pels laurors de Wall Street!

No ho entenen així ni el Govern presta per Truman ni els grans propietaris de mines l'olen els altres s'hann concertat la defensa de la mateixa reacció reaccionària i antiobrera.

Els estatius com constaten certes mesures draconianes que no tenen de popular que són, així si, un bató de moscas per l'enlínador i democràcia occidental amb la qual somnien certes classes clauïdories i altres amics de Franco.

Per haver declarat la vaga, el Govern de Truman ha imposat al Sindicat dels Miners una multa de 420 milions de dòlars.

Per la part, John Lewis, després d'una dèguda sindicalista i cap del Sindicat dels Miners, s'ha vist condemnat pel Tribunal federal a pagar 10.000 dòlars.

Els obrers ugliestes i cenenistes poden jutjar!

El Govern dels Estats Units està al seu dels trusters esclaritzadors, és a dir al servei dels grans propietaris de les mines. No es doncs, estrany que hagi coincidit en la mateixa línia reaccionària i antiobrera.

Com sempre els monopolistes posen llurs interessos de classe per damunt de tota solució, com es nequen sistematicament a derrotar cap de les peticions dels treballadors de les mines, cosa perjudicant considerablement els interessos nacionals.

Amb motiu de la vaga dels miners, el Partit Comunista americà ha fet seu la seva vena per a denunciar l'ofensiva antiobrera que caracteritza l'acció interior del Govern Truman i els representants de la classe obrera.

En el seu comunicat que ha fet pública

el dia d'aquest mes assenyalava que,

La comunitat es reprendre el treballista pel Govern al Sindicat dels Miners i les persecucions contra John Lewis constitueixen una violació flagrant de les llibertats constitucionals i dels drets fonamentals del treball.

El Govern i els tribunals tracten de forçar els minaires a acceptar llargues hores de períodes treball i un salari baix que es deu als més insuficients degut a la inflació.

Aquest atac frontal contra els minaires es, inevitablement, el preludi d'una tensió de gran estil que el capital que entra prou properament en funcions prepara contra tots els sindicats.

El Partit Comunista dels Estats Units, conscient de la seva responsabilitat i de l'interès dels interessos de la classe obrera, crida, en el comunicat que comentem, l'A.F.L., el C.I.O. i el Sindicat Ferroviari, a un lluir esforços i els demuns de

a fer un bloc i d'utilitzar llur potència econòmica i política per obtenir un ràpid arrançament de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Els interessos de relleu que el C.I.O., per boca del seu president Murray, ha contestat a la crida unitària i combatent lliurada pels comunistes.

Ha proposat, també, la reunió d'una conferència obrera per tal d'elaborar un programa econòmic i legislatiu comú, concebut en interès de la nació i de les institucions democràtiques.

La goberneria dels propietaris de les grans organitzacions dels treballadors nord-americans contrasten d'una manera ben evidente.

L'ofensiva governamental contra la classe obrera dels Estats Units hauria de refreixar tots aquells que poseuen esperances en la gran «democràcia i el dàlar».

Si els miners dels Estats Units són perseguts, llurs Sindicats i dirigents multitudinàries de les mines, cosa perjudicant considerablement els interessos nacionals.

Amb motiu de la vaga dels miners, el Partit Comunista americà ha fet seu la seva vena per a denunciar l'ofensiva antiobrera que caracteritza l'acció interior del Govern Truman i els representants de la classe obrera.

En el seu comunicat que ha fet pública

NEVERS

Festa al Casal Català

El dia 16 de novembre proppassat es va celebrar a Nevers una festa de germanor a profit de les obres culturals i benèfiques del Casal Català, el programa de la qual estava compost de dues parts, la primera literària musical. Obri l'acte el president del Casal, senyor Mayals. Tot seguit l'animator senyor Gómez va anunciar l'ordre dels artistes que havien de prendre part a l'acte i que eren els senyors Alemany, Ballvé, Casares, i Pérez, els quals van recitar diversos poemes catalans.

A continuació, el tenor Joan Oller i el baríton Antoni Bellver, amb molt bon gust van cantar diverses cançons catalanes. Després el senyori Paquito Pérez, amb el «banjo» va tocar diferents peces musicals molt ben interpretades.

A l'entre-acte es va fer la típica castanyada.

La segona part va ésser dedicada a la dansa catalana. Les sardanes foren ballades per tots els socis del Casal.

Fou una festa en la qual va haver-hi una veritable germanor, una fervent recordança de les coses de la nostra pàtria, una veritable demostració de fe antifranquista, les quals coses es van traure en una bona recepta per a les finançies que es va proposar assolir el Casal Català organitzador de l'acte.

Administració
Avis als corresponent i subscriptors de « LLUITA »

Els recomanem que ens comuniquin totes les irregularitats que observin en la recepció del nostre setmanari a l'objecte de vigilar i rectificar les causes que podran produir-les.

Adreçeu-vos a la nostra Administració:

ANTONI BIOSCA
8, Av. Mathurin-Moreau, París-19^e. Recordem que totes les liquidacions han de fer-se al nostre compte corrent postal
PARIS-C.C. 5520-55
« LLUITA »
33, rue Grange-aux-Belles, PARIS-10^e

NOTA PREGADA

Assemblea de la Unió de Rabassaires del departament de Tarn i Garona

El dia 16 de novembre proppassat es va celebrar a Nevers una festa de germanor a profit de les obres culturals i benèfiques del Casal Català, el programa de la qual estava compost de dues parts, la primera literària musical. Obri l'acte el president del Casal, senyor Mayals. Tot seguit l'animator senyor Gómez va anunciar l'ordre dels artistes que havien de prendre part a l'acte i que eren els senyors Alemany, Ballvé, Casares, i Pérez, els quals van recitar diversos poemes catalans.

A continuació, el tenor Joan Oller i el baríton Antoni Bellver, amb molt bon gust van cantar diverses cançons catalanes. Després el senyori Paquito Pérez, amb el «banjo» va tocar diferents peces musicals molt ben interpretades.

A l'entre-acte es va fer la típica castanyada.

La segona part va ésser dedicada a la dansa catalana. Les sardanes foren ballades per tots els socis del Casal.

Fou una festa en la qual va haver-hi una veritable germanor, una fervent recordança de les coses de la nostra pàtria, una veritable demostració de fe antifranquista, les quals coses es van traure en una bona recepta per a les finançies que es va proposar assolir el Casal Català organitzador de l'acte.

Administració
Avis als corresponent i subscriptors de « LLUITA »

Els recomanem que ens comuniquin totes les irregularitats que observin en la recepció del nostre setmanari a l'objecte de vigilar i rectificar les causes que podran produir-les.

Adreçeu-vos a la nostra Administració:

ANTONI BIOSCA
8, Av. Mathurin-Moreau, París-19e. Recordem que totes les liquidacions han de fer-se al nostre compte corrent postal
PARIS-C.C. 5520-55
« LLUITA »
33, rue Grange-aux-Belles, PARIS-10^e

MANYE,
Delegat Departamental.

La discussió del problema espanyol a l'O. N. U.

Estats Units

Al curs de la reunió del subcomitè permanent i de seguretat de l'O.N.U. ha tingut lloc la discussió del problema espanyol. En el nostre article editorial en comentem els resultats. Ens limitarem acte a posar de relleu les diferents intervencions, és a dir l'actitud que han adoptat els representants dels Estats que han intervenit a la discussió.

Francia

Leon Jouhaux s'ha mostrat partidari de la proposició polonesa i ha criticat el text americà. « No es pot creure que l'O.N.U. permeti el poble espanyol de recobrar la seva llibertat ». El representant francès ha posat de relleu el perill que representa per a França la concentració de tropes franquistes a la frontera dels Pirineus, i entre les quals han comptat a gran nombre de soldats nazis.

En contestar als representants anglesos, els quals volen « diuen ells », « evitar l'efusió de sang », Leon Jouhaux, ha precisat que a Espanya la sang no havia parat de vessar des de feia deu anys.

Estats Units

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar la classe obrera, anomenada de la vaga dels miners amb la satisfacció completa de llurs peticions.

Es interessant la proposició del C.I.O., per boca del seu president Murray, que demana la unitat a la crida unitària i individual

de combatentes de les Nacions Unides.

En comentar l'actitud dels Estats Units, Leon Jouhaux ha declarat :

« No es suficient dir al poble espanyol: quan haurien constituit el Govern de l'O.N.U. escauen contenta d'acceptar l'ajuda dels estatius, i amb aquesta, i amb la més gran alegria, no s'ha estat més que la delegació francesa i, sobretot, de l'opinió dels treballadors britànics.

La proposició de Colòmbia demanda la unitat d'accés de tots els Sindicats obrers americanos per a defensar

Una nota del ponci Barba

Barcelona és una bassa d'oli... bullent

El ponci Bartolomé Barba va anar a Madrid per a tractar dels espatllats problemes de l'ordre públic, dels proveïments i de la protecció social.

En arribar un altre cop al seu casal de la plaça del Palau, va claudar els nous de la premsa i, entre cigarreta i cigarreta, va fer-los empassar una espessa nota de dues centes ratlles de llitra impreta en les quals, entre altres coses diverses, en deia una com aquesta respecte l'ordre pública:

«...puedo afirmar, sin jactancia, pero con firmeza, que la tranquilidad de nuestra provincia, tanto a la salida de ella como a mi retorno, son absolutas y compatibles con

Com la City ajuda Franco a caure

Londres no para d'exportar a l'Espanya franquista

«Hom no pot condemnar un règim que segueix prestant-li l'ajut econòmic del qual té necessitat» — va dir la gran amiga del nostre poble Madeline Braun, en comentar la proposició de l'America Connally a l'O.N.U. respecte França i que contenten en un altre lloc d'aquest número.

La vice-presidenta de la Cambra dels Diputats francesa, tècnic més aviat. Només en allò que es refereix a la Gran Bretanya es corrius de registrar les dades del comerç britànic amb França, que ha triplicat en l'espat d'un any.

Segons les xifres oficiais, facilitades pel ministeri de Comerç sota direcció treballista, l'intercanvi amb el Govern feixista de Franço se ha parat d'aumentar en l'espat dels dotze darrers mesos.

Així, mentre els tres primers trimestres del 1945, les exportacions britàniques a Espanya no pujaven més que 13.900 millores esterlines, en el curs del mateix període corresponent d'enguany, aquesta xifra ha triplicat i puja ja, a finals d'octubre, a 52.820 millores esterlines, o sigui prop de tres mil millions de francs.

Quant a les importacions procedents de l'Espanya franquista, l'aument no és meus significatiu, però les exportacions de Franço a la Gran Bretanya, en el seu major part alimentaris, han fet falta al poble espanyol — han passat, els nos primers mesos d'enguany, de 13.100 millores esterlines al 1945 a 13.643.000 — uns set mil millions de francs, com Txecoslovàquia i Iugoslàvia, sempre eren inferiors a les destinades al feixista Franço, aliat i servidor durant tota la guerra dels potències enemigues del Gran Bretanya.

Mentre es redueixen els intercanvis comercials amb la Unió Soviètica i les democràcies del sud-est d'Europa, els sòs quejades per la baràrcia nazi-fascista al ministeri «socialista» a Londres subministra al feixista Franço l'oxigen del qual el priven cada dia més les accions de la nostra Resistència.

Eraquesta línia d'ajut al franquisme a base de lliures, de dòlars, de tècnics i de material, són abundants els exemples dels ajuts dels Estats dels Aliats, que dessaguen i empobreixen el nostre país. Entre aquests mil exemples, el setmanari angles « Reynolds News » revelava la setmana passada que Franço està a punt d'adquirir l'apparell de radar, de fabricació britànica, les seves llínes aèries, per a la qual cosa són esperats a Espanya un cert nombre de tècnics procedents de Londres i que han estat preselets pel capità G.C. Saker, director d'operacions d'un dels serveis del ministeri britànic de l'Aire, el qual, per bé que no ha estat molt explícit sobre el seu viatge a Espanya, no ha negat que hi ha viatge amb una missió ben diferent que la d'ajudar a fer caure el règim francogàstista.

El cinisme és encara el tret més sobressortint de la diplomàcia bevinista.

COMPRESIÓN

Es força comprensible, amics de «LA HUMANITAT». Res més natural que els autèntics residents de Catalunya hagin blasmat el manifest de resistència... passiva de l'anomenat Consell de la Democràcia Catalana.

Per la nostra banda, nosaltres, no tan sois l'hem publicat gustosos, sinó que no tenim res a rectificar-hi. I menys encara si es té en compte que la seva publicació ens ha descobert que aquell document «clandestí» no ha estat fet a Catalunya, sinó A França. Tal vegada les activitats «clandestines» d'escriure l'audit document passiu han tingut lloc a Perpinyà, que no deixa d'essèr la Catalunya gran, a la qual tal vegada aspiren les ambicions d'aquell que, en presidir l'esmentat Consell, pretén presidir Catalunya.

I quant a la nostra responsabilitat d'enjudicament sobre conductes, tot lamentant que arribin fins a la de persones que per estar sotmeses als perills franquistes de l'interior mereixerien una gran prudència, no poden dormir tranquil·lis els amics de «LA HUMANITAT». Quan els nostres companys de l'interior i nosaltres «enjudicem» persones ho tem sabent que quan no són agents directes del franco-falangisme ho són dels cereles imperialistes anglo-saxons pro-franquistes.

**

Abans de la Revolució, l'any 1913, en tot el territori de la immensa Rússia treballaren uns 19.000 metges. El 1941, a la U.R.S.S., en treballaren 130.000, però, que durant vint i cinc anys de Poder soviètic, el nombre de metges ha augmentat sis vegades i mitja. Per a preparar tanta de metges calgué canviar de soca-arel tot el sistema d'ensenyament metge.

La Revolució heretà del tsarisme 13 Facultats de medicina i tot Rússia. L'any 1941, el nombre de metges a les cases de maternitat assegurava a 141.573. El pressupost de sanitat fou el 1928 de 660.8 millions de rubles. El 1941, d'11.963 millions de rubles.

**

Si el 1913, Rússia comptava amb 37.000 treballadors sanitaris, entre infermeres, practicants i llevadores, l'any 1941 en va arribar a 170.000, que comptava la U.R.S.S. Pan Yany 1941, 17.000 eren metges per a infants. La infància soviètica comptava Pan Yany 1941 amb 83.000 llits en hospitals per a infants, més de 800.000 a les guarderies infantils i més de 4.000.000 de llits a les guarderies infantils al camp durant el període de la collita.

A la vella Rússia, el nombre de metges sanitaris l'espacialitat del qual consisteix a tenir cura de l'estat sanitari, la sanitat ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En cap altre país del món no trobareu una tal atenció i vigilància per a la salut del ciutadà, així com una assistència multiforme i completa a la ciutadà.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En cap altre país del món no trobareu una tal atenció i vigilància per a la salut del ciutadà, així com una assistència multiforme i completa a la ciutadà.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar la sanitat, malgrat l'enorme retardament sanitari de la Rússia dels tsars i la guerra bestial impedita pel feixisme alemany, la sanitat soviètica ha obtingut incomparables resultats en l'assistència sanitària de la societat.

En el quart de segle transcorregut d'ençà que el nou Estat socialist comença a organitzar